

er, at vi giver vore Statstjenestemænd en Løn, der passer til deres Gerning, til den Opgave, de har, saaledes at de kan leve i Stillingen paa anstændig Vis.

Medens jeg er ved Statsinstitutionerne, vil jeg ogsaa sige et Par Ord om det kongelige Teater. Man bliver meget vel til Mode, naar man gennemlæser Finanslovsforslaget og ser, at der til det kongelige Teater i Finansaaret 1920—21 skal ofres 170 000 Kr., for det er jo et ret beskedent Beløb. Men naar vi saa ser paa det aflagte Statsregnskab for 1919—20, har de 170 000 Kr. forandret sig til 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu har vi gennem længere Tid set paa disse store Underskud ved det kongelige Teater, og det maa haabes, at den højtærede Undervisningsminister vil gaa i Spidsen i et Arbejde for at faa den gordiske Knude her hugget over, enten vi saa skal den ene eller den anden Vej ud. Efter min Mening er det aldeles nødvendigt, at vi faar en Forandring, idet Rigsdagen ikke kan blive ved at se paa, at denne ene Statsinstitution giver et Underskud paa 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Uden i øvrigt at komme ind paa det kongelige Teaters Forhold skal jeg kun sige, at Teatret efter min Mening i alt for høj Grad har Karakteren af at være en Forsørgelsesanstalt. Vi har set, hvorledes der gives Pension til Kunstnere, som kort Tid efter, at de har faaet Pensionen, giver sig til at rejse rundt og give Forestillinger i Provinsen; det maa dog være ret anstrengende saadan at rejse rundt.

Alt det, jeg her har nævnt angaaende Statsinstitutioner, bidrager naturligvis til, at vi fra Venstres Side styrkes i den Betragtning, som vi altid har gjort gældende, at man skal være varsom med at faa alt for mange Statsinstitutioner, fordi det altid viser sig, at Ansvaret forflygtiges, naar det stadig er Staten, der skal betale.

I denne Forbindelse kunde jeg have Lyst til at nævne noget, man kan glæde sig over, men det er ganske vist heller ikke nogen Statsinstitution. Jeg tænker paa en Institution, der spiller en meget stor Rolle for hele vor Folkeoplysning, nemlig Askov Højskole. Da Finansudvalget for kort Tid siden var paa Rejse, besøgte vi blandt andet Askov Højskole, og jeg maa sige, at det er beundringsværdigt, hvad man har opnaaet paa denne Skole med det lille Statstilskud, den faar. Det er en Ære for denne Skole — og der kunde i saa Henseende nævnes flere —, at den med et saaringe Statstilskud kan præstere det, som

vi alle sammen er nogenlunde bekendte med.

I øvrigt har man, som jeg allerede har udtalt, Indtryk af, at der rundt omkring er blevet holdt tilbage saa meget, som det overhovedet har været muligt. Hvad de kulturelle Formaal angaar, maa der selvfølgelig ikke slaas af paa Fordringerne, men man kan dog ikke undgaa at lægge Mærke til den rivende Vækst, der har været i Udgifterne. Jeg vil gerne nævne tre store Institutioner, hvis Arbejde vi ikke alene her i Danmark fuldt ud anerkender, men som ogsaa er kendte og anerkendte langt udenfor Landets Grænser, nemlig Landbohøjskolen, Universitetet og Polyteknisk Læreanstalt. Udgifterne til Landbohøjskolen er nu kommet op paa 1,73 Mill. Kr., Universitetets Udgifter andrager 3,2 Mill. Kr. og Polyteknisk Læreanstalts 1,46 Mill. Kr., altsaa i alt mellem 6 og 7 Mill. Kr. Jeg vil forvare mig imod, at jeg skulde have til Hensigt at drage til Felts mod disse udmærkede Institutioner, men jeg mener dog, at man ogsaa med Hensyn til disse Udgifter maa huske paa, hvilke Forhold vi lever under, saa at man ikke lader disse Udgifter svulme alt for stærkt op; de maa staa i et nogenlunde rimeligt Forhold til, hvad vi i det hele taget har Raad til.

Dernæst vil jeg nævne en anden Statsinstitution, som vi har faaet i de senere Aar, og som jeg for øvrigt har haft Lejlighed til at udtale mig om tidligere, nemlig Statens Grundforbedringsvæsen. Man vil maaske erindre, at Begyndelsen var en lille beskeden Bevilling paa 35 000 Kr., men nu er Bevillingen vokset til 150 000 Kr. Efter min Mening er det uheldigt, at vi har faaet denne Institution, fordi vi i Forvejen har Hedeselskabet, der gennem mange Aar har gjort et mægtigt Arbejde. Jeg anmodede den Gang om, at man vilde fremkomme med sin Kritik, forsaavidt man mente, at Hedeselskabet havde forsømt et eller andet, eller at der var noget i Hedeselskabets Administration, der ikke var, som det burde være. Men ingen meldte sig. Det, jeg mener er forkert, er, at man nu har en privat Institution som Hedeselskabet og en Statsinstitution som Statens Grundforbedringsvæsen, der i Virkeligheden arbejder med akkurat de samme Formaal for Øje. Jeg tror ikke, det kan være økonomisk, naar disse to Institutioner stadig skal konkurrere med hinanden, ja, maaske undertiden ogsaa skal agitere mod hinanden. Det vilde sikkert være heldigt, om den nedsatte